

РЕШЕНИЕ

№ 2279

гр. София, 05.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 09.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **9197** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на З. Й. Б. и Н. Й. Б., подадена чрез адв.Я. К. – ВАК, срещу отказ за извършване на административна услуга – отразяване на промяна във вписаните данни и издаване на данъчна оценка по чл.14 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ за имот с идентификатор 68134.1109.1005 и сгради в него с идентификатори 68134.1109.1005.1 и 68134.1109.1005.2, обективиран в писмо изх.№ ДКП22-ДР00-23/1/ от 12.09.2022г. на началника на отдел „ОП – К. поляна“ в Дирекция „Общински приходи“ на Столична община.

От фактическа страна в жалбата се излага, че жалбоподателките са наследници на Й. А. Б., техен баща, който приживе е пребивавал на територията на [населено място] като е обитавал /владееел и ползвал/ жилищна сграда с идентификатор 68134.1109.1005.1 и склад с идентификатор 68134.1109.1005.2, изградени в поземлен имот с идентификатор 68134.1109.1005. Починалият бил декларирал недвижимото имущество в МТД при Столична община като му била открита данъчна партида за имотите, а видно от съобщение от Данъчно подразделение „К. поляна“ до Й. А. Б. с информация за данъчни задължения за 2002г. декларирането е сторено с декларация вх.№ 63507/22.05.1998г. От момента на подаване на декларацията до смъртта си Б. бил третиран от общинската данъчна администрация като собственик, което според жалбоподателите се потвърждава и от писмо изх.№ РКП19-ГР00-26/19.09.2019г., което прилагат към жалбата. Пред целия период наследодателят на жалбоподателите

надлежно заплащал всички дължими, начислени от администрацията, местни данъци и такси за имотите по партидата му, за което запазил съответните приходни квитанции. Освен това Б. бил отразен като собственик/носител на вещно право в съдържанието на скица на поземлен имот № 15-349249/01.04.2022г., издадена от СГКК.

След смъртта на Б. поради липса на документ за собственост, неговите дъщери – жалбоподатели в настоящото производство, иницирали производство за снабдяване с констативен нотариален акт по чл.587 ГПК. С молба-декларация вх.№ РКП22-ГР94-376/06.04.2022г. по описа на Дирекция „Общински приходи“, ОП „К. поляна“ жалбоподателките заявили извършването на административна услуга – издаване на скица и удостоверение за данъчна оценка на имотите, в което да бъдат отразени цена на терена, оценка на всички постройки в него, заедно с подобренията в имота и трайните насаждения, както и отбелязване, че няма други постройки в имота освен оценените.

След подаване на заявлението жалбоподателките били уведомени устно, че данъчна оценка ще бъде издадена само след представяне на съответното удостоверение от нотариус, удостоверяващо отпочнато производство по чл.587 ГПК. След снабдяването с този документ от нотариус И. Д., рег. № 039, жалбоподателките го завели надлежно в отдел ОП „К. поляна“ с вх.№ ДКП22-ДР00-23/1.07.2022г. Устно били уведомени, че издадената данъчна оценка ще бъде изпратена директно на нотариус Д..

На 15.09.2022г. нотариусът уведомил жалбоподателките по електронна поща, че с писмо изх.№ ДКП22-ДР00-23/1/ от 12.09.2022г. на началник отдел „ОП – К. поляна“ е уведомен, че данъчна оценка за имота не може да бъде издадена, тъй като е установено, че същият е актуван като общинска собственост с АОС № 131/03.11.1997г., изготвен въз основа на стар Акт за държавна собственост № 279/03.11.1954г.

Този отказ жалбоподателките намират за незаконосъобразен, тъй като извън компетентността на административния орган е да преценява дали са налице предпоставките за признаване на право на собственост въз основа на придобивна давност или не. Наличието или отсъствието на тези предпоставки според тях може да се установи единствено от нотариуса в охранителното производство по чл.587 ГПК. Необходима предпоставка за провеждането му обаче, сочат, че е удостоверението за данъчна оценка. Наличието на данни за конкуренция на права според жалбоподателите не освобождава административния орган от задължението за извършване на поисканата услуга, като се позовават на съдебната практика по въпроса.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане за отмяна на оспорения акт се поддържат чрез адв.К., който посочва, че съдебната практика е константна по въпроса. Претендира присъждането на направените по производството разноски.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.С. в съдебно заседание, моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата

основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Й. А. Б. е починал на 05.02.2022г. и е оставил за наследници жалбоподателките, негови дъщери /препис – извлечение от акт за смърт и удостоверение за наследници на л.9 и л.10 по делото/.

На 06.04.2022г. от жалбоподателките в СО, Район „К. поляна“, е заведена молба-декларация с вх.№ РКП22-ГР94-376 за извършване на обстоятелствена проверка за снабдяване с нотариален акт за собственост върху имот с идентификатор 68134.1109.1005 и двете постройки в него, придобит по давностно владение, по реда на чл.587 ГПК. Молбата-декларация е заведена и в Дирекция „Общински приходи“ – ОП К. поляна, на 15.04.2022г. Към нея са приложени скица на имота и скици на постройките в него, издадени от СГКК-С.. Видно от отразеното в скиците, за сградите не е вписан собственик в кадастралния регистър, а по отношение недвижимия имот като собственици са вписани Столична община и наследодателя на жалбоподателките като с оглед тези вписвания, е налице спор между тях за правото на собственост.

Видно от приходни квитанции от 02.05.2019г. /л.16/, Столична община, в лицето на органите по приходите от местни данъци и такси, е третирила Й. Б. като собственик на земя и сграда въз основа на подадена от него декларация вх.№ 63507/22.05.1998г. /съобщение за данъчно задължение за 2002г. на л.29 от делото/.

След завеждане на молбата-декларация по чл.587 ГПК, от районната администрация е извършена проверка, при която е установено, че имотът, за който се отнася молбата, е актуван като общинска собственост с АОС № 131/03.11.1997г., изготвен въз основа на стар Акт за държавна собственост № 279/03.11.1954г. Въз основа на това до нотариус И. Д. е изпратено писмо изх.№ ДКП22-ДР00-23/1/ от 12.09.2022г. на началника на отдел „ОП – К. поляна“ в Дирекция „Общински приходи“ на Столична община с описаното по-горе съдържание.

В писмото не е посочен редът и сроковете за обжалването му, нито същото, обективизиращо изричен отказ по заявлението на жалбоподателките, им е съобщено по реда на чл.61 АПК.

По смисъла на чл.21, ал.3 АПК волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв е индивидуален административен акт. Разпоредбата на чл.21, ал.3 АПК касае извършването на административни услуги, а според § 8 от ПЗР на АПК уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Въз основа на това съдът приема, че жалбата, с която е сезиран е допустима – подадена срещу индивидуален административен акт по см. на чл.21 АПК, от лица, които са негови адресати и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за оспорване по чл.140, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган по арг. от разпоредбата на чл.20 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/. Същият съдържа регламентираните в чл.59, ал.2 АПК реквизити, с изключение на този по т.7, но с оглед благоприятната за оспорващия последица от пропуска на административния орган, констатираната нередовност във формата на акта не следва да бъде

квалифицирана като съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на акта само на това основание. Не се установяват и нарушения на административнопроизводствените правила, обуславящи извод за наличие на отменителното основание по чл.146, т.3 АПК. Неправилно обаче е приложен материалният закон.

Съгласно чл.587, ал.1 ГПК, когато собственикът на имот няма документ за правото си, той може да се снабди с такъв, след като установи с надлежни писмени доказателства пред нотариуса своето право.

Настоящият случай е именно такъв – жалбоподателките са сезирали отдел "Общински приходи" – К. поляна с искане за издаване на удостоверение за данъчна оценка за процесния имот и сградите в него за нуждите на нотариалното производство по снабдяване с констативен нотариален акт за ПИ с идентификатор 68134.1109.1005 и сградите в него, нанесени в КККР с идентификатори 68134.1109.1005.1 и 68134.1109.1005.2.

Релевантните факти и обстоятелства, като елементи от фактическия състав, обуславящ правото на едно лице да се снабди с данъчна оценка на недвижим имот, за който имот това лице не се легитимира с документ за собственост, в случая са налице и се свеждат до наличието на недвижим имот, твърдението на заявителите, че са носители на право на собственост по силата на наследяване от техния праводател, придобил имота по давностно владение и наличие на нотариално производство относно установяването на това твърдяно като негово право, за нуждите на което се следва определяне на данъчна оценка на въпросния недвижим имот или право.

В случая в молбата на жалбоподателите за издаване на удостоверение за данъчна оценка е посочено предназначението на поисканата услуга - за нуждите на нотариално производство по чл.587 ГПК. Компетентен да извърши проверка относно правото на собственост на жалбоподателите е само и единствено нотариуса в производството по чл.587 ГПК. Именно необходимостта в това производство да се представи удостоверение за данъчна оценка, обуславя интереса от извършваната услуга. След като искането е направено от лице с установен правен интерес от извършването на поисканата услуга, административният орган дължи същата, и то при условията на обвързвана компетентност. Евентуалното наличието на конкуренция между правата на заявителя и тези на общината или трети лица също не е основание да бъде отказана услугата. Отказът противоречи и на целите на закона, а именно: правото на всеки гражданин да се снабди с констативен нотариален акт за собственост, както и правото на всеки да получи документ, който е от значение за признаване и упражняване на права - чл.21, ал.3 АПК.

В разпоредбата на чл.3, ал.2 от Приложение № 2 ЗМДТ е предвидена възможността удостоверение за данъчна оценка да се издава, както за целите на облагането с данък, така и за определяне на държавните и нотариалните такси в производствата по Гражданскопроцесуалния кодекс и в други предвидени от закона случаи. По силата на чл.3, ал.1 от Приложение № 2 ЗМДТ данъчната оценка се определя от служителите на общинската администрация по местонахождение на имота в 2-седмичен срок от подаване на молба по образец. Удостоверенията за данъчна оценка се издават на собствениците на недвижими имоти, съгласно декларациите от тях данни.

В случая жалбоподателите са подали такава декларация, но административният орган се е позовал на актуването на имота като общинска собственост. Както се посочи, този въпрос е поставен извън компетентността на административния орган като той следва

единствено да удостовери посочения факт пред нотариуса, комуто законодателят е възложил изключително преценката за това дали са налице предпоставките за издаване на констативен нотариален акт за собственост върху имота по давностно владение.

По изложените съображения съдът намери оспореният акт за незаконосъобразен. Същият следва да бъде отменен и делото като преписка да бъде изпратено на компетентния орган за ново произнасяне при съобразяване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора на жалбоподателите се следват разносните по производството. Такива са доказани в общ размер на 520 лева, от които 20 лева за заплатена държавна такса и 500 лева за заплатено от жалбоподателите адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 27.09.2022г. и допълнително споразумение към него от 29.09.2022г.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на З. Й. Б. и Н. Й. Б. отказ за извършване на административна услуга – отразяване на промяна във вписаните данни и издаване на данъчна оценка по чл.14 от Закона за местните данъци и такси за имот с идентификатор 68134.1109.1005 и сгради в него с идентификатори 68134.1109.1005.1 и 68134.1109.1005.2, обективиран в писмо изх.№ ДКП22-ДР00-23/1/ от 12.09.2022г. на началника на отдел „ОП – К. поляна“ в Дирекция „Общински приходи“ на Столична община.

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган за ново произнасяне в 14-дневен срок от влизане в сила на решението, при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на З. Й. Б., ЕГН [ЕГН] и Н. Й. Б., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 520 /петстотин и двадесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: